

In het atelier

Alles wat Gène in de wereld om hem heen tegen komt, is een inspiratiebron voor zijn religieus werk. En andersom ook. Zijn werk heeft bijna altijd een bijbels perspectief. Een lino met een vluchtende vrouw en haar kind is een thema van alle tijden. De schilderijen, en vooral ook de monotypes, krijgen in de jaren '60 een duidelijke abstracte ondertoon, waardoor figuren steeds minder voldoen aan klassieke normen. Daar geldt een toenemende versobering van de figuur als wezenskenmerk: menig figuur is eigenlijk niet meer dan een hoofd en handen, de rest is schematisch uitgewerkt, maar altijd expressie-nistisch en met een dusdanig eigen signatuur dat het nooit kwezelachtig of zoetsappig oogt, maar eerder het tegendeel. Veel inspiratie komt ook van zijn muzen

In zichzelf

Gène houdt een enorme reeks tentoonstellingen, levert bijdragen aan tijdschriften en geeft les op Middelbare scholen. Toch voelt Gène zich vaak eenzaam. "Ik ben genoeg getraind om niet verdrietig te worden. Mijn eenzaamheid als kunstenaar dwingt mij het alleen-zijn te ontkomen door te werken." Het beeld in Meterik uit 1989, van drie elkaar omhelzende vrouwen zou 'troost' genoemd kunnen worden want in dat jaar sterven binnen vier weken zijn twee jongste kinderen. Een slag die hij nooit meer echt te boven zal komen, ook al lijkt een explosie aan kleur in zijn schilderijen op het tegendeel te wijzen. In deze periode scheidt hij veel gevleugelde wezens, die men engelen zou kunnen noemen. Gène kan door maatschappelijke discussies diep geraakt zijn. Zo wil hij de vreselijke Dutroux-daden verwerken in een houten beeld, maar het thema verlamt hem. Pas jaren later maakt hij het beeld af, en krijgt het, naar aanleiding van verkrachtingen in de Balkanoorlog de titel 'vrouwen van Srebrenica'. De mens Eggen kijkt ook bewust naar de toekomst. Zo maakt hij wassen beeldjes als vingeroefeningen, met de bedoeling die later, als hij niet meer zou kunnen beeldhouwen, in brons te laten gieten. Het immense beeld de 'Ambachtsman' in Susteren, een beeld uit één blok Naamse steen van 7000kg kapt hij om onvergankelijk te blijven. Het laatste half jaar voor zijn overlijden wordt bemoeilijkt door meerdere tia's. In de maand voor zijn dood zet hij nog acht nieuwe lino's op. Zijn bezieling die hij overdraagt op zijn werk maakt voor velen zijn kunst tot een dierbaar bezit.

GÈNE EGGEN

GÈNE EGGEN ONGEZIEN WERK GENHOUT

In Genhout

Voor het 25-jarig priesterjubileum van vriend John van Oss maakt Gène in 1992 het mooiste beeld van de kerk; een groot Hubertusbeeld. Ook dit doet hij op een eigen manier, met een heldere visie; Hij portretteert Hubertus niet met een hert, maar als bisschop. Het houten Hubertusbeeld krijgt nu 3 maanden lang gezelschap van een mooie verzameling werken, die nog niet eerder tentoongesteld zijn. "Ongezien werk". Het komt rechtstreeks uit het atelier en uit privéverzamelingen waaronder die van Pastoor.

Ongezien werk omvat een boodschap voor de toekomst. Veel kerken verdwijnen en de kunst erin evenzo. De waarde ervan wordt niet meer gezien, laat staan de betekenis. Met 'ongezien werk' wil het Sint Hubertuskunstcentrum de kijker nieuwe dingen laten beleven, een andere kijk geven op maatschappelijke thema's.